Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36571
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

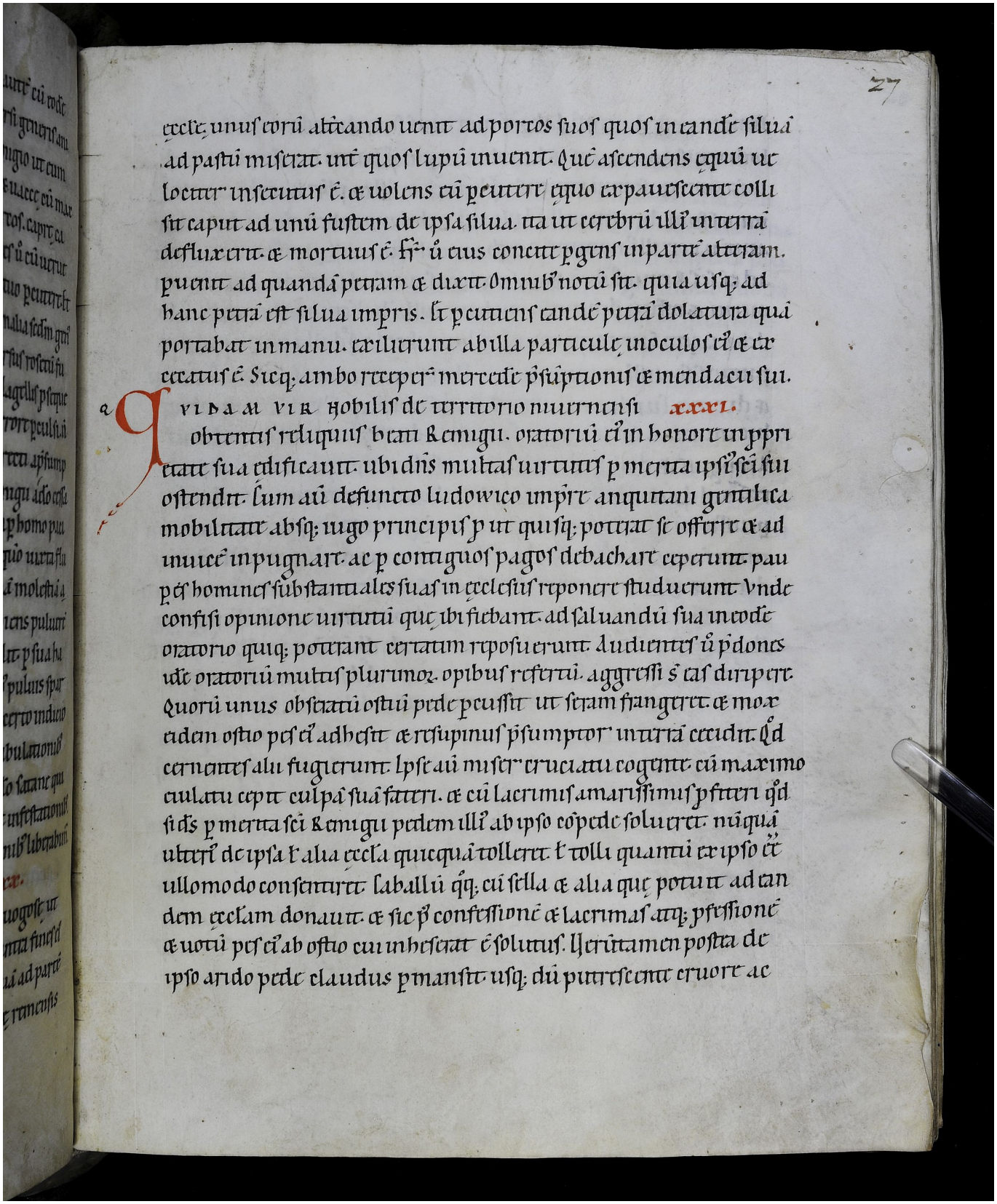

27

ęcclę unus eorũ altrando uenit ad portos suos quos in cande silua
ad pastũ miserat. ut quos lupũ inuenit. Quę ascendens ęquũ ut
locutus inscius ẽ. æ uolens eũ pcutere ęquo expauescente colli
sit capit ad unũ fustem de ipsa silua. ita ut cerebrũ illi ut terra
defluxerit. æ mortuus ẽ. hr̃ ũ eius concitę pgens in partę alteram.
puenit ad quandã petram æ dixit omnib̃ notũ sit. quia usq; ad
hanc petrã est silua impris. Et pcutiens cande petrã dolatura qua
portabat in manu. exiluerunt a illa particulę in oculos eĩ æ ex
cecatus ẽ. Sicq; ambo receptę mercedę pśumptionis æ mendacii sui.

Quidam uir nobilis de territorio nuuernensi xxxi.
obtentis reliquiis beati Remigii. oratoriũ eĩ in honore ipsius
ętate sua edificauit. ubi dns multas uirtutis p merita ipsius sci sui
ostendit. Cum aũ defuncto ludowico imperii anquitani gemalica
mobilitate absq; ulla principis p ut quisq; potuit se offerre æ ad
inuicẽ impugnare ac p contiguos pagos debachare ceperunt. pau
pes homines substantiales suas in ecclesiis reponere studuerunt. Vnde
confisi opinione uirtutũ quę ibi fiebant. ad saluandũ sua incedę
oratorio quisq; potuerant certatim reposuerunt. Audientes ũ p dones
ędę oratoriũ multas plurimor. opibus referti. aggressi s̃ eas diripere.
Quorũ unus obstantũ ostiũ pede percussit. ut statim frangeret. æ mox
eadem ostio pes eĩ adhesit. æ resupinus pśumptor in terra cecidit. Qđ
cernentes alii fugierunt. Ipse aũ miser cruciatu coguntur eũ maximo
ululatu cepit culpã suã fateri. æ cũ lacrimis amarissimis pferri qđ
fides p merita sci Remigii pedem illi ab ipso corpęde soluerit. nũquã
uteri de ipsa t alia ecclia quicquã tollerit. t tolli quantũ ex ipso ẽt
ullomodo consentiret. laballũ qq; cũ stilla æ alia quę potuit ad tan
dem ecclam donauit. æ sic p confessionẽ æ lacrimas atq; pfessionẽ
æ uotũ pes eĩ ab ostio cui inhęserat ẽ solutus. Ulcerum en posita de
ipso arido pede claudus pmansit usq; dũ putrescente cruore ac